

V eni izmed zakristijskih omar je nalepljen listek s temle besedilom: Construc
 tor huj) tam magnifici operi fuit Fr. Augustus Singer de Goritia Laico prof⁹
 p:G:(T?) arculario Pettovii in hoc Conventu coadjutor ej) erat Dñ) Joanes
 (cm?) ..... arculario secularis sed p:t:in hoc Conventu, et anhelans.

Hoc scripsit Fr. Georgi) Damischler: prof: de Goritia studens Philia ac organis-
 ta actualis Die 25 May 1761. oia autem hoc sub Rdm Rdo Eximio P. Constantio
 Wutt Exprovinciali p:t: gvardiano ac prof.. Capituli.

Marijin kip se je našel razbit v razvalini v zakristiji. Zaenkrat spodnji
 del do prs tam odbit, sicer pa še precej ohranjen.

Največ je znakov na kamnih

Drugi kos Marije z levo roko leži na kupu kamnja zunaj prezbitერიja.

Oprsje s podvratjem pa še dalje poleg sklepnika z blagoslavljačo roko.

Ob križnem hodniku, tam kjer je bil znotraj prvotni prezbitერიj predeljen
 radi zakristije ob križnem hodniku ohranjen zazidan opornik, kar kaže na to,
 da je bil ta del stavbe prvotno prezbitერიj.

V prezbitერიju se je pokazala nad desnim vhomom iz cerkve v zakristijo na
 steni zidna slika Kristusa na križu. Izvršena s črno barvo na roza tonirano
 steno. Izvršen je kot risba s čopičem brez barvanja. Vidi se vrhnji del križa,

2 pribiti roki z razprostrtimi prsti in močno na desno ramo nagnjena Kris-
 tusova glava s stiliziranimi rokami in ob vratu razvijajočimi se lasmi za č
 čas tipičnih kodrov. Brada ima isto stilizirano risbo kakor Kristu - kralj p
 pri str. oltarju. Odlična značilna risba 2. pol. 13. stol.

Vsporedno soto se je pokazala na juž. steni teja enaka slika Kristus na
 križu. Odkriti se je dal do pasu. ki je precej obilen. Telo je dokaj prepog-
 njeno, kakor je k. 13. stol. zač. 14. običajno. Zarisana je rana na desni strani
 glavni obris sestava trupa.

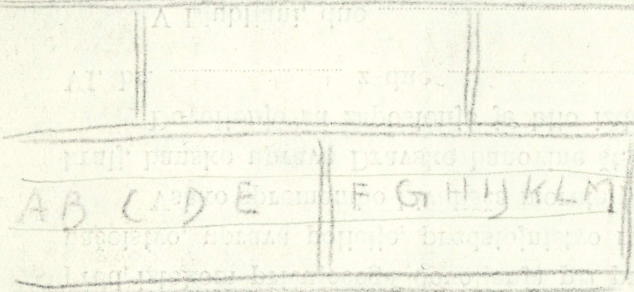
Povsod v prezbitერიju sledovi rdečih tonov, mestoma je naključvano radi poz-
 nejšega ometa.

Ob služnikih oboka ga spremlja črna črta.

Tako se sistem prvotnega slikanja prezbitერიja precej razlikuje od ladje.

V ladji je stena s dvojnimi črnimi črtami na rahlo rumenkastem skoraj belem beležu razdeljena na pravokotna polja, vendar se opažajo v tem slošnem sistemu še druge reči s črnimi konturami obdalni deli rdeče in sinje barve.

pa tudi ločno potekajoče črte v črni barvi. Ta sistem je pokrival tudi kamnoseško obdelane dele stavbe.

Na enem mestu, ki sega od leve proti desni pod sredino slik Dobrega pastirja na juž. steni ladje je tu sistem obogačen s tem, da je več zaporednih pravokotnih polj vodoravno po dveh enotnih črtah razdeljenih na tri enake vodoravne pasove,

katerih srednji je vseboval po nerazločnih ostankih sodeč napis v uncialni pisavi. Nad napisom se vidi skromen ostanek večjega črnoobrobjenega rdečega polja. Po postrani leže i ločni črti levega obrisa, bi se zdelo, da je po strani obrnjen ščit, vendar se rdeče polje širi predaleč po strani navzgor proti desni.

Pri čiščenju se je pokazalo, da gre res za napis. Med prvimi vidnimi črkami se razloči I. Nad napisom so večje partije rdeče barve, na levi pa črne. Sistem one osnovne delitve pa gre tudi preko teh.

Na kosu rebra iz prezbit je znak . Rebro je bilo prvotno enotno blede rdeče skoraj roza barvano, kakor stena.

Stele, CXVII, 14.9.1946, str. 82-85.

Vzh. trakt: Levo in desno od vrat shrama za cerkvene reči, tu os odkopali po eno dvojno okno - šilasto. Sreda visi v zrau, gre pod sedanji nivo vrta.

Kapitelska dvorana. V juž. traktu kamnit portal z l. 1565.

V baročni omari z imitiranimi intarzijami.

Napis nad vrati Jossefass Antoni Hohenrich von Dillinger aus Schwaben Ano 1734. Drug kamnit portal ob vnhodu v samostan 1578. Okrašen z rozetami.

Stele, CXXV, 19.7.1933, str. 13-14.

Na hodniku vise olnate slike raznih rok, 17 in 18.stol. Brezmadežna ima v kolo-
ritu benečanski značaj. Benečanski značaj imajo tudi tri v balustrado kora
vdelane slike. Očividno odmev smeri Pietra de Pomisa.

Stele, CXXIII, 25.3.1936, str.32.

Marian - Wendt Austria Sacra VI,302 - Schmutz, Topogr.-lexic.d.-steiermark, III,S.
121ff.Raisp. wie oben.

Der Ursprung dieses Minoriten Klosters soll, wie Schmutz berichtet, auf einige
Mönche des Ordnes zurückzuführen sein, welche im J.1241 nach Pettau gekommen
warne und daselbst von Almosen lebten. Erst seit 1286 sei ihnen ein Kirchlein
gebaut worden, das bei später eintretender Erweiterungen zum Presbyterium
des neune Gotteshause wurde. Gesicherten Bestand habe dies Klosters, welches
im Gegensatz zu dem höher gelegener Dominicaner - Convente das antere heisst
e st im Jahre 1.1329 durch eine Stiftung Fiederichs von Pettau gewonnen.
Der 1798 auf 19 Mönche reducierte Convent ist gegenwärtig auf 9 Mitglieder
zurückgegangen, welche die Ortsseelsorge in den sogenannten windischen Pfarre
S. Peter und Paul versehen.

a. Siegel des Guardians.

14.Jahrh. Lapidarschrift zwishne Perlenlinien.

+ S . GÄRDIANI . IN . P<(T)TOVI(O)

Der h.Apostel Paul mit Kopfschein, langem Uterkleid und darüber geschlossenen
Mantel, in dem Händen Schwert und ein Buch(Fig.30)Spitz - oval. G.43/ 27 Mm.
an einer Urkunde vom jahre 1360 betreffend eine Jahrtags - Stiftung der Grafen
von Cilli, im k.k.gen. H.H. und Staatsarchive in Wien.

b. Conventsiegel

13 - 14 Jahrh. Lapidarschrift zwischen Perlenlinien.

+ S.FRM .(MINORV) .IN .P<TROVI(O)

Eine männliche Gestalt kniet am unteren Ende eines Baumstrunkes und blickt nach
oben auf, wo ein Brustbild mit dem heiligen hein in Wolken sichtbar ist.

(Die Bekehrung des h. Paulus) (Fig.31). Spitz - oval, G.46/ 28 Mm. Ein strun-
pfer Abdruck in rothem Wachs an der früher erwähnten Jahrestags - Stiftung der
Cillier Grafen vom Jahre 1360 erhalten.

Slike: Fig.30.in 31. pečata minoritskega samostana.

MDZK: št.19-20 l.1874, str. 249-250.

Die Siegel der steierischen Abteien und Convents
des Mittelalters von dr.A.Lasch.ain.

Die Z.K. empfiehlt, die Arbeiten an der Hauptfassade(Fig.54) auf die nothwendig-
sten Sicherungsmassnahmen zu bechränken, um die stimmungsvolle Erscheinung
dieses kunsthistorisch sehr wichtigen Denkmals nicht zu zerstören. Die schad-
haften Stellen an den Sockelpartien und der rechten Seite des Hauptgesimses sind
in gutem Weisskalkmörtel auszubessern und dann in ihrer Tönung zur je-
tzigen Erscheinung der Fassade zu stimmen. Das Portal ist zu reinigen, die Tür
wieder instand zu setzen, wobei das fehlende Holzornament nach dem vorhandenen
Gegenstücke ergänzt werden kann. Ebenso ist das Portal des anstossenden Minori-
tenklosters zu reinigen und die Fassade der Lorettekapelle neu zu putzen. Am
der Nordseite der Kirche ist die infolge der Niederschlagwässer durchnässte
Wandstelle rechts bei der angebauten Kapelle mit grösster Sorgfalt auszubessern
die Fugen gut auszukratzen, die durch Nässe schadhaf gewordenen Steine und
Ziegel auszuwechseln, die Stelle erst nach vollsta"ndiger Austrocknung frisch
zu verputzen. Die Abdeckung der Strebepfeiler sind von vegetabilischenWu-
cherungen zu säubern, zerstörte Partien mit Verwendung von Naturstein auszubes-
sern. Der schadhafte Verputz der Klosterfassade kann erneuert werden. Die Ab-
deckung der Eckstrebepfeiler am Kloster hat nicht mit Zement, sondern mit
Ziegeln zu erfolgen.

MDZK: št.III.F.8, l.1909, str. 243:Tätigkeitsberichte.

Slika: Fig.54. fasada.

Bil je ustanovljen 1.1239 po Ulrichu von Wallsee.

Menihi so do 1.1399 živeli od miloščin, tega leta pa jim je Bernard Ptujski preskrbel posestva..L.1276 so menihi dobili v spodnjem mestnem delu malo cerkvico posvečeno Petru in Pavlu, katero so 1.1360 gospodje Ptujski dali povečati in postaviti zraven nje samostan.

Sedanja cerkev ima samo eno ladjo iz 1.1620 - 1691. Prezbit. je v gotškem slogu ima vel. oltar iz lesa s korintskimi ~~kypizwix~~ ^{stebri}, nad njimi so 4

meniški kipi. Oltarna podoba je izpremenjenje Petra in Pavla. Za oltarjem je lepa zakristija in na oboku so lepe al fresco slikane scene. Nad zakristijo je kro za konventuale.

Cerkve ima še tri str. oltarje in dve kapeli: ~~Frank. Burkixixinx~~ Antona Pad. sezidana 1.1677 in kapela M.loretske. Str. oltarje so postavili nanovo

1.1751. V cerkvi se nahajajo tudi negrobniki Hartnida Holeneškega/+1428/ Ulrika Pesniškega /+1438/ in gospodov Stubenberških.

Zada j je kor dobro mizersko delo. Ročelje cerkve krase lepi korintksi stebri in kipi Petra, Pavla in M.B. Nad vhodnimi vrati je tabla z 1.1691. Pred nekaj leti so cerkev obnovili. V prezbit. so slike iz starega veka, v ladji pa slike svetnikov. Tik cerkve je prizidan samostan.. Zelo lepa je velika obednica v prvem nadstr. z lepimi freskami iz 17.stol./ letnica nad vhodom 1693/

V to duhovnijo je psadala poleg podružnice sv. Ožbalta ^{v kamizi} še kapela M.B.

in M.B., na Mestnem vrhu /vinograd ptujskega prošta/ Tu je l. 1777 dal okrožni dekan postaviti gradič.

str. 698 fotografija zunanjščine samostana in cerkve.

Dom in svet, l.1896, str.693-694

Slika zunanjščine cerkve (fasada).

Glasnik najsvet. src, l.1910, str. 152.

Dne 6. januraja l. 1438. je zatisnil oči zadnji moški potomec mogočnih ptujskih gospodov, mladi in razuzdani Friderik V. Gotovo pod vtiskom tega pretresljivega dogodka je Konrad Pesničar sebi in svoji ~~razbinkinix~~ rodovini v minoritski cerkvi v Ptujju l. 1438. dal postaviti nagrobni spomenik in sicer svojemu očetu Ulriku in bratu Janezu. Ta spomenik se še dandanes vidi v minoritski cerkvi na tleh pri vhodu v prezbitenij in je še dobro ohranjen, dasi ljudje že stoletja hodijo po njem. Nagrobni kamen, dobro klesarsko delo, je iz rdečega marmorja 220 cm dolg, 132 cm širok. Ob robu ima naslednji napis v gotičnih črkah:

Nach xp̄li gepu-rd m'cccc.xxx viii. hat. der edl veßst
churat pessnic: er. den. stain. lassen. machen* dar|vnder.begraben. leit.
vlreich* pessnic : sejn. vat'vñ. hañs. des. vorenattn. kurantñ. prvd.
der-Got genad.

Na zgornjem delu plošče je lepo izdelan grb Pesničarjev: kamenita piramida, nad zaprto čelado truplo bradatega moža z visoko čepico, iz katere moli čop perja, ki sega v gornjo linijo napisa. Lasje na glavi so spleteni v kito, ki se spušča navzdol izpod čepice ter se proti koncu za vzlom razpusti v lahke lasne ~~štere~~ štrene.

V zgornjem pravem kotu se vidi križ, na katerem visi zmaj. To znamenje

nam kaže, da nam je rod Pesničarjev zasledovati v starodavne, bajsl ovne čase, ko so se vitezi Pesniški kot krščanski vitezi bojevali s temnimi sovražnimi močmi.

L. 1438. je Konrad Pesničar v soboto pred pustno nedeljo ustanovil v ptujski minoritski cerkvi večno sv. mašo.

.....

V koru pred Marijinim oltarjem, kjer želi on s svojimi nasledniki biti pokopan, naj skrbijo minoriti za večno luč po noči.

Fr. Kovačič: Vitezi Pesničarji. ČZN. IX. 1912. str. 14,15.

Alojzij Remec: K zgodovini prezidave minoritske cerkve in samostana v Ptuje ob koncu 17. stoletja.

ČZN. XXVIII. 1933. str. 189 - 199.

France Stele: Umetnostna zgodovina v Ptuj po vojni , 2. V minoritskem samostanu.

ČZN. XXVIII. 1933. str. 240.

Fr. Kovačič: K starejši zgodovini minoritskega samostana v Ptuj.

ČZN. XXII. 1927. str. 149 - 169.

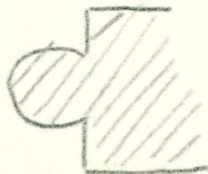
PTUJ - minoritski samostan, cerkev

Napis v zakristiji: Extructor huj, tam magnifici operis fuit Fr: Ananias Singer da Goritia Laic, prof: p:f: arculari, Pettovij in hoc Conventu Coadjutor ej, erat DN, Joanes Eik arculari, Secularis sed p:f:in hoc Conventu, et anhelans.

Hoc scripsit Fr: Georgi, Damich cler:prof:de Goritia studens Philae ec organista actualis, Die 25 May 1761

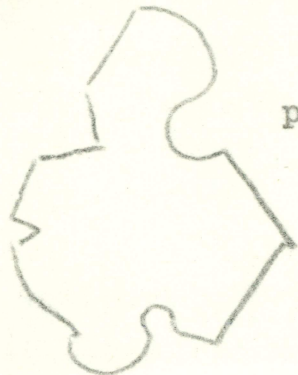
Gl'a antem haec Sub adm Rdo Eximio P: Constanti, Wutt Exprovincialis ac p:t: guardiano ac proeside Capituli.

Pisano na pergament nalepljeno v zakristijskih omarah na juž, steni Razvalina cerkve. Podrli so glavni del južne stene ladje, ostal je še samo nizek kos na zap. steni. Pri tem je bil podrt tudi zazidani lok, ki je vodil skozi to steno v neznan prostor na mestu sedanjega dvorišča v križnem hodniku. Obojestransko je bil oblikovan v prehodu kot polkrožen steber, ki je imel v ca 2 meterski višini nad nivojem sedanjega križnega hodnika po eb z vodoravnimi žlebovi in krilno ploščo oblikovan kapitelj z vencem stiliziranih rž. Ohranjena sta oba. Lice odprtine je bilo oblikovano, kolikor je že sedaj mogoče ugotoviti, na strani iz cerkve do polstebra poševno, na strani hodnika pravokotno na smer zidu

V bližini držita 2 okrog in okrog obdela= na gotška kamna, katerih pomen je še nejasen. Mogoče, da so to deli delil= nega stebra ob oknu.

PTUJ - minoritski samostan, cerkev

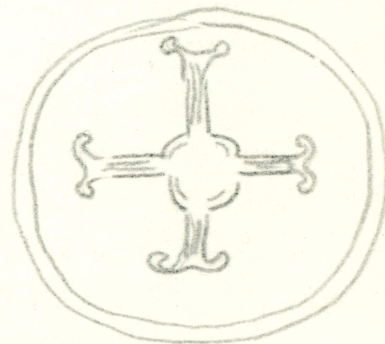
približno!

Na sev. steni prezbiterijske zakristije sem odkril nekdanji baročni zakristijski sem odkril zazidano do tal segajočo odprtino s tri-listnim vrhom in pravokotno umaknjenim prednjim robom, sicer gladko obdelano. Široka je ok. 80 cm, visoka ok. 2 m. Znotraj pravokotno oblikovana. Mogoče stranska omara, spredaj so na obeh straneh

luknje, ki so utegnile služiti vratom. Na levi strani so vodoravne zareze v kamnih, kjer bi lahko ležale police. Prav tako, vendar ne tako dobro onranjene na desni strani.

Misel na stranski tabernakelj odpade.

Nasproti temu na južni steni, se je pokazal pod beležem slikan posvetilni križ, v umazano plavo rdečem krogu in na pol sestavljen iz istih barv. Tramove veže v sredi na pol iz istih barv sestavljen krog. Knjci so vsločeni in se končujejo buckasto. Omet je nakljuvan, premer kakih 70/80 cm.

Stele IIA, 17.5.1947, str. 11-12'

PTUJ - minoritski samostan.

Največ znakov na obdelanih kamnih predstavljata z obojestranskim zarezo zasekana križ ali kljuka (črka V). Križ največkrat oblikovan kot X oz. Andrejev križ, redkeje kot normalni križ.

X + (enakokrak)

V je največkrat normalen , enkrat pa s horizontalno razširjeno nogo.

Marijin kip v glavnem ves rešen. d. zadaj je izvotlen, kosi so v glavnem pet : truplo do prsi, oprsje, ^uete, ena roka z draperijo, glava in več manjših. ^ueloma močno obtolčeno. Na mnogih kamnih so luknje za dviganje. Dobro ohranjen je sklepnik z blagoslavljačo božjo roko.

V južni steni prezbiterija je odprto eno okno z deloma ohranjenim krogovičjem, zap. od njega se je pokazal doslej zazidan opornik enake vrste kakor so na sev. strani.

Vevo od vhoda v samostan se je izpod baročno prizidane fasade arhitekture pokazal prvotni jugozap. ogel cerkve, zidan iz lepo tesanih klad. Našel sem del rebra, ki je imel na obeh koncih znak X, drugi so zopet brez vsakega znaka.

Stele, IIA, 18.5.1947, str. 14 + 15.

PTUJ - minoritski samostan

Med kamni klada loka z znakom V.

V tlaku ladje 2 nagrobni plošči z grbovnimi reljefnimi spomeniki in napisi ob robu. Obe iz rudečega salzburškega marmorja z gotsko frakturnimi napisi.

1. v grbu korakajoča čaplja, na čeladi forntalno stoječa čaplja. Napis: Anno dñi M.CCCC.XXV(?) die?..... tag ist gestorben der Edel vnd vest

2. v gorbu stopničast stolp, mnogo listja na čeladi, bradata glava s koničasto kapo, ob njej zviti zmaj. Napis Nach xpi gepurd M.CCCC.XXX.VIII hat der edl vesst churat.....(pri Povodnu!).

V jugo zap.oglu ladje je ohranjen ~~trilistnik~~ ~~okraše~~ listi okrašena obtolčena konzola z začetkom ~~stebrr~~ areber oboka, ki je nosil zapadno emporo(kor).

Stele, IV.A.5.7.1947, str. 8-8'

Janisch: Lexikon Steiermark II. Band Graz 1885, str..... minoritska cerkev 131360 so sezidali ptujski gospodje minoritom. Ladja 1620 -1691, oltarji 1751 Lavretanska kapela 1751 1687, Antonova kapela 1677, Marijin stebrr 1664 Georg Frid. graf von Sauer ker je ušel turški nevarnosti.

Stele, LXVIII zap.zadaj.

Ptuj - minoritska cerkev

(*fr. Franc. v. l.*)

Beda Kleinschmidt OFM: Die Basilika San Francisco in Assisi 3 Bde. I.zv. Berlin 1915.

II.zv.1926 Slikarstvo

sl.7 str. 23 Smrt sv. Frančiška zgodnjesienska doba v ladji spodnje cerkve v Assisi. Močno pokvarjeno - ohranjena l.polovica sv. Frančiška. Leži in spi, ob glavi spred kleči menih, zadaj stoje drugi. Neverni vitez se dotika rane (sključen spredaj) Bratje drže sveče, eden ima duhovsko obleko in kadilnico (Prim. smrti Marije)

Mojster Pisano (?) med 1225-1250

Vzemi za primer tekst Tomaža ~~V~~ Celano v Vita sv. Franc. Vita II je iz 1247, gotovo pred 1261.

Tip Franč. obraza v spodnji cerkvi ne odgovarja temu v teh freskah, ki je košato bradat, ampak bolj mršavo bradat. b sliki Madone v prečni ladji spodnje cerkve (restavrirano!) Cimabue 1272 - 1301/2

Zadnja četrtina stol. 13. stol torej mogoče doba papeža Nikolaja III 1277-~~12~~ 1280

(sl.53) Sličen tip sv. Frančiška poleg sv. Klare v ladji gornje cerkve. V luneti gornje cerkve brezbrad (sl.58) Vedno ima stigmata! Važno za Ptuj. Delo rimski slikarjev Jakopa da Toriti in Jacopo da Camerino k.13 zač. 14. stol. delala sta v Rimu

Isti tip kot Cimabue ima Giotto in njegova šolav ladji gornje cerkve. N.pr. sl.89,95.

Smrt sv. Frančiška sl.95. Leži na nizkih parah postavljenih vsporedno s ploskvijo slike. Okrog sede in kleče bratje in žalujejo.

V ozadju stoje bratje in duhovniki v oblekah škofov, drže sveče itd. Zgoraj ga nosijo angeli v nebo. Na tej gornji sliki je brezbrad in brez ran, ki jih pa ima na parah.

Opis str.133 sl.

Nošenje duše v nebo odgovarja viziji enega navzočega brata Bonav. Leg.c.14 n.2. sp - *150*

Predstavlja žalovanje in blagoslovitev trupla
Sl.100 spreobrnitev Hieronima. Zgornja cerkev, ladja. Frančišek bradat leži
kot tam. Zadaaj skupina menihov in duhovnikov s svečami in knjigami. Spredej
klečeč Hieronim in 2 vojaka. Na levi in desni tudi drugi ljudje.
Bonav.leg.c.15,n 4.p.157. Kompozicija ista kot v objokovanju.
sl.101 Objokovanje sv. Klare njegovega trupla ne prihaja v poštev.
Nastalo okr.1300 Giotto.

V Nikolajevi kapeli v sliki Marije - brezbrad a ima rane
Sl.125

Spodnja cerkev. V poroki z revščino sl.127 je brezbrad a ima rame.
Str. 185 obleka meniha je bila ca 1300 braun, pozneje so vpeljali konventual
ki so bili v posesti cerkve v Asis črno obleko. Observati pa so obdržali
rujavo obleko. V Ptuj nerazločno sivo. Ostanek alegorij ca 1320
Krištof v ladji, spodnje cerkve sl.171. Frontalen tip z malo bradico in
rahlili brkicami tudi pri nas posebno pa značilna vijoča se svetla kodra ob
licu, kakor sv. Miklvaž na Štajerskem in Godešče na Kranjskem! okr.1300.
Delo umbriškega lokalnega mojstra str.241.
Na znani oltarni sliki (trikrilnik) sl.237 iam rane, knjigo v levi, v d.
križ in je bradat.

Stele, XIVA, 1936, str.24-27

Ptuj - minoritski samosta, cerkev

H. Swarzenski, die lateinischen ^{lateinischen} Handschriften des 13. Jhrh. in den Ländern am Rhein, Main u. Donau, Berlin 1936.

Text.

str. 126/8 Psalterium eines Cistercienser Klosters der Baseler Diözese um 1260

Besancon, Bibl. Mun. Ms 54 Dat. Dr. Fr. Jantzen 125/60 ker je bil praznik sv. Frančiška s XII lectiones vpeljan pri Cistercijancih šele 1259, sv. Margareta, ki jo je red uvedel šele 1260 pa je vidno pozneje dostavljena. str. 35 sl. Herzogenburška Moraliae so nastale stilistično v krogu Mainškega Evangeliarja v Aschaffenburgu (str. 101 tudi iz okr. 1260) Pripada istemu ostrolomljenemu načinu gub kakor ona dva. Mainški spomeniki, ki so v plastiki vplivali na Konstanz in Regensburg so vplivali tudi na gornjereško - švicarsko in regenburško slikarstvo, pa tudi na Češkem in v Avstriji je mogoče opaziti neke zveze srednjeveško-manjške miniature. Regensburg naj bi bil Umschlagsort za stil križanja v Misalih St. Floriana in pletenski stil v Krki.

Str. 101-6. Sorodno: Gregor. Moralia in Job. Mainz oder Regensburg (?) okr. 1260 Herzogenburg, Bibl. d. Augustiner Chorterm. Stigtes Hs 95

str. 37 op 1ž Ikonografska priča zveze z sred. oz. zgornjim Renom je Salomonov tron (op. 3) str. 127 Najvažnejši primer nad zap. portalom strassburške stolnice, ki ga spravljajo v zvezo z okr. 1260 dokazanim bivanjem Albertu

Magnusa v Strassburgu. Izven gornjega Forenja najvažnejši freske Goslar, Brixen Gurk. Navedeni so pisatelji znani spomeniki "krškega" sloga v Avstriji, tudi ptujski minoriti. V kiparstvu je najvažnejši predstavnik Marija v timpanonu med 1275-1294 sezidane "echkirche v gradcu.

II. zv. slike 297 etc. podobna stilizacija Aristusove brade kakor v Ptuj in izrazit lomljen slog oblečnih gub.

Pos. 555 Kristusova glava celo s kaligrafsko potezo pod ustnico. "veza z miniatu slikarstvom jasna. Prim. tudi arhit. okvir na 557 in vrsto sedečih draperij na sl. 547 ter nervozno živahne prste na nogah.

Stele, XIXA 1934, na listkih zadaj.

Knjižnica.

Lesen, zelo črviv reljef Glykophilouse, zrcalno obrnjeno, otrok na levo mesto na desni roki se ji približuje k licu, ona pa naginja lice k njemu. Ostanki polihromacije. Gotsko?

Emil Kümmel v razpravi Kunst und Künstler in ihrer Förderung durch die steir. Landschaft vom 16. bis 18. Jahrhunderte (Studie aus den Rechenbüchern und Acten des Landesarchives) navaja letnice, ko so za stavbe prispevali stavbni stanovi..... 1649: Pettau, Minoriten (A. 182).

Beiträge zur Kunde steiermärkischer Geschichtsquellen. 16. Jhrg., Graz 1879, str. 117.